

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. ตู้ไนโตรเจนเยียสูง 2-3 เซนติเมตร ที่ได้จากการขยายพันธุ์ในสภาวะบลอดเชื้อ
2. กระถางต้นเพาท์มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากประมาณ 25 เซนติเมตร (10 นิ้ว)
ลึก 30 เซนติเมตร (12 นิ้ว)
3. กระถางต้นเพาท์มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากประมาณ 20 เซนติเมตร (8 นิ้ว)
ลึก 25 เซนติเมตร (10 นิ้ว)
4. ถุงพลาสติกลึ่ดๆ ขนาด 7.5×17.5 เซนติเมตร (3×7 นิ้ว)
5. ตาข่ายสีดำ ที่เมื่อคลุมโรงเรือนแล้วจะลดแสงธรรมชาติลง 25, 50 หรือ 75 เปอร์เซนต์
6. ห้องควบคุมอุณหภูมิ ขนาด กว้างxยาวxสูง $3 \times 3 \times 3$ เมตร จำนวน 3 ห้อง ซึ่งสามารถควบคุมอุณหภูมิได้ตั้งแต่ 5-30 องศาเซลเซียส ที่ความแม่นยำ ± 1 องศาเซลเซียส
7. รถเข็น
8. ไม้บรรทัด
9. เวอร์เนียร์แคลิบเบอร์
10. ปุ๋ย
  - 10.1 ปุ๋ยที่ใช้ทางภาค
    - 10.1.1 ปุ๋ยกาวิโอต้า (Gaviota) สูตร 18-18-18
    - 10.1.2 ปุ๋ยยูนิเลท (Unilate) ที่ประกอบด้วยธาตุอาหารรอง 8 ชนิด คือ Mg, Mn, Fe, Cu, Zn, Co, B และ Mo ในปริมาณ 2.4, 1.5, 1.5, 0.5, 0.5, 0.5, 0.3 และ 0.03 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ

- 10.2 บุญสังหารีบผสมวัสดุบลูก
- 10.2.1 บุญชูปเบอร์เพลสเพด
  - 10.2.2 บูนขาว
  - 10.2.3 บุญรองพื้นกลูตรผสม 15-15-15
11. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา
- 11.1 เครื่องตัดล็อกหมุน (rotary microtome) ยี่ห้อ Leitz Wetzlar Type 1212
  - 11.2 เครื่องอุ่นไส้ (slide warmer)
  - 11.3 ตู้อบ (hot air oven)
  - 11.4 กระเจกไส้ และกระเจกบิดไส้
  - 11.5 ขวดแก้ว
  - 11.6 ขวดแก้วสาหรับย้อมสี (staining jar)
  - 11.7 มีดผ่าตัด
  - 11.8 กล่องจุลทรรศน์ และกล่องถ่ายภาพ
12. สารเคมีที่ใช้ในการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา
- 12.1 น้ำยาฆ่าเชลล์ และรักษาสภาพเซลล์ (killing and fixing solution)
ได้แก่ เอพ.เอ.เอ. (formalin acetic acid alcohol = FAA.)
- ประกอบด้วยส่วนผสมของ
- เอธิลแอลกอฮอล์ 50 หรือ 70 เบอร์เซนต์ จำนวน 90 มิลลิลิตร
  - กรดกลาเซียลออกซิติก จำนวน 5 มิลลิลิตร
  - พอร์มาลีน จำนวน 5 มิลลิลิตร
- 12.2 น้ำยาสาหรับใช้ตั้งน้ำออกจากเซลล์ (dehydrating reagent) ประกอบด้วย
น้ำกําลัง เอธิลแอลกอฮอล์ 90 เบอร์เซนต์ เอธิลแอลกอฮอล์ปริสุทธิ์ และ ที.บี.เอ.
(tertiary butyl alcohol = TBA.) โดยผสมไว้เป็นอัตราส่วนต่างๆ
5 ระดับคือ 50, 70, 85, 95 และ 100 เบอร์เซนต์ (ตารางพนากที่ 1 หน้า 75)

12.3 พาราพิน (paraffin) ใช้เป็นสารตัวกลางสำหรับปั๊กเนื้อเยื่อ (embedding media) แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

12.3.1 พาราพินส์หรับชาชี เป็นตัวกลางในการแทรกซึมเข้าไปในช่องว่างของเนื้อเยื่อ (infiltration) ใช้ล้านผสมของพาราพินเหลว (paraffin oil) กับ ท.บี.เอ. อัตราส่วน 1:1 โดยปริมาตร

12.3.2 พาราพลาสต์ (paraplast) สำหรับใช้ปั๊กเนื้อเยื่อ (embedding)

12.4 น้ำยาอัลบูมิน (albumin) สำหรับใช้ปั๊กเนื้อเยื่อพิชชาที่ติดกับแผ่นอลูมิเนียม

12.5 น้ำยาไซเลน (xylene) สำหรับทํางานที่เนื้อเยื่อใสสะอาด (clearing reagent)

12.6 สีดาล่าฟิลด์ไฮเมโทกซิลิน (dalafield's hematoxylin) สำหรับใช้ย้อมเนื้อเยื่อ

12.7 สารตัวกลางแคนาดาบาลัม (canada balsum) สำหรับใช้ปั๊กแผ่นอลูมิเนียม

วิธีการวิจัย

1. การทดลองที่ 1 การศึกษาอิทธิพลของความเข้มแสงที่มีต่อการเจริญและการอุดตันของไอ์เดรนเยีย

1.1 การเตรียมต้นพืชทดลอง

นำต้นอ่อนไอ์เดรนเยียสูง 2-3 เซนติเมตร ที่ได้จากการขยายพันธุ์โดยการเพาะ เสี้ยง

เนื้อเยื่อในลักษณะปลดดเชื้อ (in vitro) ย้ายออกจากขวด ลงบลูกลินกระยะห่าง 25 ยาว 30 และลึก 7.5 เซนติเมตร เสี้ยงต้นอ่อนของไอ์เดรนเยียนี้ไว้ในร่องเรือนหลังคากะบุงแลง เมื่อต้นอ่อนอายุได้ 4 สัปดาห์ ขนาดต้นมีความสูงประมาณ 5 เซนติเมตร และแข็งแรงดึงย้ายบลูกลึกรึ้งที่ 2 ลงในถุงพลาสติกสีดำขนาด 7.5×17.5 เซนติเมตร ด้วยไชวัลบลูกที่มีล้านผสมของดินดํา ทราย ขุยมะพร้าว และบุบี้คอก ในอัตราส่วน 1:1:1:1 โดยปริมาตร และเติมปุ๋ยชูบเบอร์พอลจำนวน 1,000 กรัม บุนขาวจำนวน 500

กรัม และปุ๋ยสูตรผสม 15-15-15 จำนวน 1,000 กรัม คลุกเคล้ากับวัสดุบลู๊ก 1 ลูกบาศก์เมตร เมื่อปูกลาชเดренเยียได้ 6 เดือน จึงย้ายปลูกครั้งที่ 3 ลงในกระถางต้นเพาที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 25 เซนติเมตร สัก 30 เซนติเมตร แล้วว้าดันที่เพียงย้ายบลู๊กครั้งที่ 3 นี้ เป็นพืชทดลองในการทดลองที่ 1 ต่อไป

1.2 แผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design) แบ่งการทดลองออกเป็น 4 กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีใช้ต้นไชเดренเยีย 20 ต้น ปลูกเลี้ยงต้นไชเดренเยียในโรง เรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 หลังจากการย้ายบลู๊กครั้งที่ 2 และที่ 3 แล้ว ปลูกเลี้ยงไชเดرنเยียไว้ในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำ เพื่อลดแสงลง 25 เบอร์เซนต์

กรรมวิธีที่ 2 หลังจากการย้ายบลู๊กครั้งที่ 2 และที่ 3 แล้ว ปลูกเลี้ยงไชเดรนเยียไว้ในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำ เพื่อลดแสงลง 50 เบอร์เซนต์

กรรมวิธีที่ 3 หลังจากการย้ายบลู๊กครั้งที่ 2 และที่ 3 แล้ว ปลูกเลี้ยงไชเดรนเยียไว้ในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำ เพื่อลดแสงลง 75 เบอร์เซนต์

กรรมวิธีที่ 4 หลังจากการย้ายบลู๊กครั้งที่ 2 แล้วปลูกเลี้ยงต้นไชเดรนเยียไว้ในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำ เพื่อลดแสงลง 75 เบอร์เซนต์ และหลังจากการย้ายบลู๊กครั้งที่ 3 จึงย้ายไปบลู๊กในโรง เรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำ เพื่อลดแสงลง 50 เบอร์เซนต์

1.3 การปลูกเลี้ยง การให้น้ำและให้ปุ๋ย

1.3.1 การปลูกเลี้ยงหลังจากการย้ายบลู๊กครั้งที่ 2 ได้เลี้ยงต้นไชเดรนเยียในโรง ทดลองโดยใช้ระยะห่าง 20x20 เซนติเมตร ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2532

1.3.2 การบลูกลีสส์ยงหลังจากย้ายบลูกลครั้งที่ 3 ได้เลี้ยงต้นไชเดรนเยี่ยวนารงเรือน
ทดลอง โดยใช้ระยะห่าง 40x40 เซนติเมตร

1.3.3 การให้น้ำ ให้น้ำต้นไชเดรนเยี่ยทุกวันตั้งแต่น้ำประปา วันละ 2 ครั้ง

1.3.4 การให้ปุ๋ยทางใบ

1.3.4.1 ให้ปุ๋ยสูตร 18-18-18 ละลายน้ำในอัตรา 1 กรัม ต่อน้ำ

1 สิตร พ.น 2 ครั้งต่อสัปดาห์

1.3.4.2 ให้ปุ๋ยยูนิเลท ละลายน้ำในอัตรา 0.5 กรัมต่อน้ำ 1 สิตร

พนทุก 15 วัน

1.4 การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูลของพืชทดลอง ดังต่อไปนี้

1.4.1 ความสูงของต้นจากผิวดิน

1.4.2 จำนวนชื้อ

1.4.3 จำนวนใบที่คลื่นเต็มที่แล้ว

1.4.4 เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น บริเวณที่อยู่สูงจากผิวดินขึ้นไป 10 เซนติเมตร

1.4.5 เส้นผ่าศูนย์กลางของช่อดอก บริเวณที่กร้ำงที่สุด

1.4.6 เส้นผ่าศูนย์กลางของดอกยอด บริเวณที่กร้ำงที่สุด

1.4.7 จำนวนดอกยอดต่อช่อ

1.4.8 จำนวนแผลหลังจากย้ายบลูกลครั้งที่ 3 จนออกบาน

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

2. การทดลองที่ 2 การศึกษาอิทธิพลของอุณหภูมิกลางคืนที่มีต่อการเจริญและการออกดอกของไฮเดรนเยีย

2.1 การเตรียมตัวพืชทดลอง

เตรียมตัวไฮเดรนเยียในลักษณะเดียวกันกับการทดลองที่ 1 แต่การรื้ายปลูกครั้งที่ 2 ได้ปลูกลงในกระถางดินเผาที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 เซนติเมตร โดยตรง แล้วเลี้ยงต้นในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำเพื่อลดแสงลง 50 เปอร์เซ็นต์หลังจากนั้น 4 สัปดาห์จึงเด็ดยอดแล้วปล่อยให้ติดเชิง เจริญขึ้นมาใหม่จำนวน 3 ยอดต่อกระถาง ยอดที่เป็นส่วนเกินได้เด็ดออกทุกๆ สัปดาห์ เลี้ยงต้นハイเดรนเยียต่อไปอีก 8 สัปดาห์ จึงใช้ต้นไฮเดรนเยียเหล่านี้เป็นพืชทดลองสำหรับสุ่มน้ำนำไปใช้ในการทดลองที่ 2

2.2 แผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ โดยจัดสิ่งทดลองแบบแพคห่อเรียลกิ้ง 9 กรรมวิธี ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ

ปัจจัยที่ 1 อุณหภูมิกลางคืนมี 3 ระดับ คือ 12, 16 และ 20 องศาเซลเซียล ใช้เวลาในการปลูกเลี้ยงนาน 8 สัปดาห์ ส่วนเวลากลางวันตั้งแต่ 08.00-16.00 นาฬิกา นำต้นไฮเดรนเยียปลูกเลี้ยงในสภาพธรรมชาติ ในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายสีดำ เพื่อลดแสงลง 50 เปอร์เซ็นต์

ปัจจัยที่ 2 ระยะเวลาที่ใช้ปลูกเลี้ยงไฮเดรนเยียนั้นห้อง เย็น ที่ควบคุมอุณหภูมิกลางคืนและกลางวัน 4 องศาเซลเซียล เป็นเวลากลางวันต่างกัน 3 ระดับคือ 2, 3 และ 4 สัปดาห์ โดยที่ได้รับความมีดตลอดเวลา

ตั้งนี้ในการทดลองที่ 2 จึงมีการทดลอง 9 กรรมวิธี (ตารางที่ 1) แต่ละกรรมวิธีใช้พืชทดลอง 10 กระถาง กระถางละ 1 ต้น เด็ดยอดแล้วปล่อยให้แตกยอดใหม่ต้นละ 3 กิ่ง โดยปลูกจนกระทั่งดอกบาน 5 กระถาง (บันทึกข้อมูลโดยการสุ่มกระถางละ 1 กิ่ง) และแบ่งคึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยาอีก 5 กระถาง

ตารางที่ 1 แสดงกรรมวิธีในการทดลองที่ 2

อุณหภูมิกลางคืน นาน 8 สัปดาห์ (3 ระดับ)	ระยะเวลาที่ให้อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส		
	2 สัปดาห์	3 สัปดาห์	4 สัปดาห์
12 องศาเซลเซียส	กรรมวิธีที่ 1	กรรมวิธีที่ 2	กรรมวิธีที่ 3
16 องศาเซลเซียส	กรรมวิธีที่ 4	กรรมวิธีที่ 5	กรรมวิธีที่ 6
20 องศาเซลเซียส	กรรมวิธีที่ 7	กรรมวิธีที่ 8	กรรมวิธีที่ 9

2.3 การศึกษาทางเนื้อยื่อวิทยา (Histology)

ทำการศึกษาทางเนื้อยื่อวิทยาของตัวในและต่ำอก โดยการสูญตัวอย่างจากปลายยอด

ของพีชทดลองจากแต่ละกรรมวิธีในระยะต่างๆ กันคือ หลังจากได้ทำการทดลองไปแล้ว 8, 10, 12 และ 14 สัปดาห์ และส่วนมากจะ 4 ยอดต่อกรรมวิธี นำมาศึกษาตามวิธีการ paraffin

embedding technique ของ Johansen (1940) ตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ตัดชิ้นส่วนปลายยอดพีชทดลอง

2.3.2 ผ่าเซลล์และรักษาสภาพเซลล์ด้วยน้ำยา เอพ.ไอ.เอ

2.3.3 ดึงน้ำออกจากเซลล์โดยใช้น้ำยาที่มีระดับของแอลกอฮอล์ที่เข้มข้นต่ำ 50

เบอร์เชนต์ ก่อนแล้วเพิ่มความเข้มข้นเป็น 70, 85, 95 และ 100

เบอร์เชนต์ ตามลำดับ

- 2.3.4 ทำให้พาราพินแทรกซึมเข้าไปในเนื้อเยื่อพิช โดยใช้ส่วนผสมของที่.ปี.เอ กับพาราพินเหลว อัตราส่วน 1:1 โดยปริมาตร เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง 24 ชั่วโมง
- 2.3.5 จากข้อ 2.3.4 นำมาเทรวมกับพาราพลาสต์ ที่หลอมไว้ล่วงหน้าแล้ว ให้มี อัตราส่วน 1:1 โดยปริมาตร นำไปอบในตู้อบ ที่ตั้งอุณหภูมิไว้ที่ 56-58 องศาเซลเซียล นาน 24 ชั่วโมง
- 2.3.6 เปลี่ยนมาใช้พาราพลาสต์ที่หลอมไว้ล่วงหน้า เก็บไว้ในตู้อบเป็นเวลา 1 สัปดาห์
- 2.3.7 ฝังชิ้นส่วนของพิชลงในพาราพลาสต์ แล้วเก็บไว้ในตู้เย็น
- 2.3.8 นำชิ้นส่วนของพิชที่ฝังในพาราพลาสต์เรียบร้อยแล้ว มาตัดด้วยเครื่องตัด ส้อมให้มีความหนา 10 ไมครอน
- 2.3.9 นำแผ่นเนื้อเยื่อที่ตัดได้ติดบนกระดาษสาไลด์ด้วยอัลบูมิน และวนสาไลด์ไปอุ่น เครื่องอุ่นสาไลด์ เพื่อให้เชลล์เนื้อเยื่อตึง
- 2.3.10 อบสาไลด์ในตู้อบอุณหภูมิ 35-40 องศาเซลเซียล จากนั้นนำสาไลด์ไปเย็บ ด้วยสีดาลาพิลต์ยีมาทอกซิลิน และปิดแฟ่นสาไลด์ โดยใช้แคนนาดาบาลชั่ม เป็นตัวยึด
- 2.3.11 นำสาไลด์ถาวรที่ได้ไปศึกษาระยะ การพัฒนาของตัดอก ในเวลาต่างๆ กัน และบันทึกภาพไว้

คิชสิกธ์บุหวิทยาลัยเชียงใหม่

2.4 การปลูกเลี้ยง การให้น้ำ และให้ปุ๋ย

- 2.4.1 หลังจากย้ายปลูกครั้งที่ 2 แล้ว ได้เลี้ยงต้นพิชทดลองในโรงเรือนทดลอง ที่คุณตัวยาดายลีดำเนินการเพื่อลดแสง 50 เบอร์เซนต์ โดยวางกระถางให้มีระยะห่างระหว่างต้นและ ระยะห่างถ้าเท่ากับ 30x30 เซนติเมตร

- 2.4.2 การเลี้ยงต้นพิชทดลองในห้องเย็นที่ควบคุมอุณหภูมิกลางคืน โดยใช้ระยะห่าง ระหว่างต้นและระยะห่างถ้าเท่ากับ 40x40 เซนติเมตร

2.4.3 การให้น้ำและให้ปุ๋ยพืชทดลอง ใช้วิธีการเดียวกับการทดลองที่ 1

2.5 การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูลของพืชทดลองดังต่อไปนี้

2.5.1 ความสูงของกิ่งจากจุดที่เชื่อมกับลำต้นหลักถึงตำแหน่งข้อใบคู่สุดท้าย ที่คลี่เต็มที่แล้ว

2.5.2 จำนวนข้อของกิ่ง

2.5.3 จำนวนใบ

2.5.4 เส้นผ่าศูนย์กลางของกิ่งบริเวณที่อยู่ห่างจากจุดที่กิ่ง เชื่อมกับลำต้นหลัก ไป 10 เซนติเมตร

2.5.5 เส้นผ่าศูนย์กลางของช่อดอก บริเวณที่กิ่งที่สุด

2.5.6 เส้นผ่าศูนย์กลางของดอกย่อย บริเวณที่กิ่งที่สุด

2.5.7 จำนวนดอกย่อยต่อช่อ

2.5.8 จำนวนวันตั้งแต่เริ่มให้อุณหภูมิจนเริ่มมองเห็นติดอกด้วยตาเปล่า

2.5.9 จำนวนวันตั้งแต่เริ่มนองเห็นติดอก จนถึงดอกบานเต็มที่

2.5.10 ระยะการพัฒนาของตัวยอด ตามระยะ เวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 2.3

3. สถานที่ทำการทดลอง

3.1 แปลงทดลอง และห้องปฏิบัติการของภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.2 แปลงทดลองของศูนย์บริการการพัฒนาขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลบ้านไร่ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 6 แสดงตำแหน่งของคาดอกที่นำมาศึกษาทาง เนื้อเยื่อวิทยา

จิฬิสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 7 ผลงลักษณะช่อดอกของไฮเดรนเยีย

A = ช่อดอกบกตี

B = ช่อดอกผิดปกติ

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved